

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: SØNDAG I SKOVEN

Citation: Claussen, Sophus: "SØNDAG I SKOVEN", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 6: Heroica*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 29.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen08val-shoot-workid56845/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 6: Heroica

SØNDAG I SKOVEN

Søndag i Skoven. Det blaaner i Træernes øverste Kroner.
Hvisk og tisk kun om Højtid, I sødmefyldte Serafer!
Helt ind i Himlen jeg følger Jer gerne. Dog endnu er Jorden
ung for mig som en Panter, og Artemis, Jærgediaden,
jager forvildet af Kyskheds Begær dens plettede Foerværk.

Maaneflammer ved Midnat, Solflom i Midsommers Vildnis,
Barpletters Pragt i en Tykning og Skaldetheds Sot under
Pinjen.
Alt, som forfærder vor Manddom, er Fryd for en jagende
Jomfru,
vækkende Fest og Goldheds Fordærv med sit klingende
Jagthorn,
dragende Skønhed af Døden og Sang af den ødeste Hule.

Men om Jordlegemets Runding med favnende Mægtighed
fatter
Jomfruens Tvillingbroder, Solstyreren Føbos Apollon,
som en Flamme opløder et Kul, til der inderst i Kærnen
luer et levende Krater, og Rødmen i Mørket forraader
skjulte, men brændbare Kilder, hvis Goldhed forløses ved
Solkraft.

Men er Solkraft et Gode? Besvar mig det, høje Serafer!
Er ikke Solkraft en Lykke? Saa syntes det her for vort
Jordsmon
og for de skønne Planeter, vi møder paa Jordlivets Baner.
Solkraft saa inderlig skattet og allernest af de svage,
er det en Ulykke nu, da Guds Under er kommet til Verden?

Aanden har ladet sig føde og Stjerne-Ord fra Universet
slaar den Solfryd paa Flugt, som trøstet vor uvisse Klode --?

Ej for Aartusinder siden. Nej, Kristus er kommen til Verden
nu -- netop nu! Skal han taale den haarde og hedenske
Modstand
af de stormægtige afsides Kræfter, som kalder sig Sole?

Søndag i Skoven. Det blaaner om Træernes øverste Toppe.
Stjernetegn fra Universet, forbarm Jer I høje Serafer!
Bydes jeg ind i det himmelske Kor for at spille paa Fløjte?
Fingrene er ikke stive og allesteds har jeg hjemme.
Sjælden dog greb man med Alvor den Sang,
jeg mest tog alvorlig.
Derfor er Alvor mig kær i Musikken, I høje Serafer.

Ingen Taarer jeg fælder, hvis Koret kan opveje Solen,
hvis et Atom gennem Solen kan stige til stærkere Stjerner . . .
Men jeg var Jæger paa Jorden. Og først vil jeg fælde en Panter.